

Ref.:

Jsem primář, bolí to, vítej v mym špitále,
dopij to mojito, všeho moc namále.
Sem tam se pacient probudí až na sále,
Pech, všechna čest, ale furt lepší, než penále.
Jsem primář, bolí to, vítej v mym špitále,
dopij to mojito, všeho moc namále.
Jestli se shodnem, že všechno míří k finále,
proč tu pořád trčím a plácám jako v sandálech?

Sloka:

Neťukat, čekat na sestru. Mám tu svojí praxi.
Přečti si brožuru v čekárně v mé anordinénní ordinaci.
Mám tu na zdi plakáty a na nich holky nahatý.
Uvidíš jim až pod kůži, potkáš svý kostlivce stoletý.
No počkej, počkej! Čekám, čekám.
Pošlu tě od někud někam, jen co tě nechám vydusit.
Je chvilka a je chvilka, jako že rohlík není veka.
Když se na místě čeká, málo kdy to k tobě přijde.
Za to když jeden pak ven vyjde a není nutný vědět kam.
Konečně začne potkávat věci, co odvedou ho tam.
A to je jasný, vesmír je fella,
vždycky hraje za tebe, když tě na tom vidí dělat.
Tak proč čekat tu na sestru, když to můžeš jebat a vyrazit na cestu?
Rozfoukávat oblaka, jak pěnu z piva.
Vem prázdněj list papíru a začni znova z živa.
Než vysedíš vejce, spočítej šance a vatu,
ubal spliffa, navlíkni si kroužek z kouře, vem PEPO a zapal to
tu, Pepiku.

Ref.

Sloka:

Hohohó! Dovol mi být tvůj prostředník.
Vyceň zuby a ukaž prostředník.
A kuš už s tím, co se vyplácí,
každá rada drahá, můžeš zaplatit životem, ale na ten se nevrací
.
V mé hlavě zuří bouře, bouchlý saze v rouře.
Zatím pouze valím svoje hovno dál, jako hovnivál.
A když přijde zubatá, pujde domu bezzubá.
Dělám, co můžu už od velkého třesku,
stav se na večírku, uvidíš světlo, uslyšíš desku,
nebo jen zkus, je to haluz, normální LSD.
Takže jak to je? Jdeš na polystyrenovou kalbu?
Máš helmu i hlavu? Tak stačí jenom přiznat barvu.